

Høringsvar: Veteranstrategi

Min baggrund for bidraget

I respons på den gode nyhed at veteranstrategien revideres i Aarhus Kommune, vil jeg gerne tilføje et bidrag som veteran i kommunen. Set ud fra et historisk synspunkt mener jeg bestemt at vi i Danmark generelt er kommet utroligt langt når man sætter hele gruppen af veteraner på dagordenen på politisk plan over så lang en periode. Dertil også at udviklingen lokalt i Aarhus bærer præg af at man allerede gør meget af det rigtige og endda nu åbner op for debatten, om tæt tværsamarbejde til optimering. Det glæder mig rigtigt meget at så mange melder sig på banen og engagerer sig i den vidensdeling som er strengt nødvendigt for at holde udviklingskurven så ambitionerne samt målet i sidste ende giver udsigter til at kunne få alle med. For når det går godt er det med at holde momentum og holde særligt fokus på 2 ting som jeg ser det.

Hårdest ramt

Den ene er dé af veteranerne som er hårdest ramt og som befinder sig i eskalerende og negativt udviklende stadier; Jeg finder både ud fra egen erfaring og beskeder fra andre veteraner at der er stor seriøsitet om veteraner som har brug for omfattende samt akut hjælp. Her vil jeg rose Veterancenteret for akut-tilbud som kan være en god og tilgængelig bro videre, så veteraner selv i sene timer, kan blive hørt, forstået og anerkendt. Dette mener jeg bestemt har en forebyggende effekt. Denne er især vigtig, da den rådgivning der findes generelt, har tendens til at svinde ind i de tilgængelige daglige timer til at ligge op imod alm arbejdstid. Dette simpelthen fordi der til tider har været voldsomt pres på og at det måske tendentiøst er ved aften/mørkets frembrud at tanker og refleksioner presser sig på. Derfor er jeg meget opløftet når jeg læser EM samt PS nylige artikel af d 20/4/2020, Jyllandsposten. Her rettes der nemlig fokus på, at der vil tilstræbes at hjælpen er tilstede samt tilgængelig for dem der har allermest brug for det. Stor respekt for den anerkendelse. Jeg kunne ønske mig bedre overblik over disse veteraner som måske er yderst på kanten, netop for at afdække hvad der skal til for at arbejde endnu mere effektivt samt endnu mere tværfagligt og resolut omkring disse.

"Vigtigt at veteranstrategien får betydning, dér hvor der er allermest brug for den."

– Peter Sporleder og Eva Meinertz

Potentielle mørketal

Næst ér de potentielle mørketal, i de veteraner som ikke har haft problemer, måske af mindre grad eller måske går med problemer uden at melde ind. Her kunne jeg ønske mig at der var et overblik over alle veteranerne, og at det på en måde var muligt at gøre forsøg med kommunikation samt evt. spørgeskemaer eller lign. Til pejling inden for tendenser hér. Jeg er ikke bevidst om hvad der gøres nu udover de opsøgende tilbud fra veterancenter, men måske var det en ide at bistå med aktiviteter inden for kommune/veterancenter som skubber på en selvansøgelse ved gruppen af de raske, så der med vedholdenhed og kommunikation, højnes muligheder for at veteraner melder ind og søger hjælp forinden at disse ender i multible kausable situationer som er vanskelige samt tunge at håndtere.

I sidste ende tror jeg på vi er på rette udvikling, og jeg vil gerne benytte muligheden til at

konkretisere samt brainstorme nogle af de ting som jeg selv er stødt på og som jeg selv har stødt på i praksis samt i mine tanker om fremtiden og forbedringer.

Min mission Isaf4

I 2016 fik jeg anerkendt mén efter udsendelse, hvor jeg som 20årig deltog i offensive krigshandlinger ved og bag fjendens linjer i Helmand. Min udsendelse som patruljesoldat og førstebehandlende sygehjælper, var i en periode hvor tilstanden gik fra at foregå primært i ørken og bjerge, til at trække i den grønne zone som strækker sig på begge sider af floden fra byen Gereshk hvor kampene foregik i stort antal. I lys og i mørke, på åben mark, i åer og i fuldvoksne majs, med overtag og i baghold.

I min aftenrefleksion strejfer det mig ofte, at jeg ikke engang hører til dem som har betalt de højeste priser, og udstået de mest udmattende kampe. Dét havde f.eks. holdet før os, bl.a. i og med at de var et styrende element, i de fremskudte patruljebaser i væsentligt længere tid end bare de 6 mdr. som var deres udsendelse. De skulle nemlig oprette og fastholde den fremskudte base indtil der kom yderligere forstærkning til afløsning, netop fordi at dette var en meget aktiv sommersæson for taleban. Endnu mere tankevækkende er krigsrædslerne som overgik mange danske mænd i første og anden verdenskrig mv. Dette er respektindgydende i en anden skala for mig.

"Danmark vor moder løfter sit øje.

Ser over lande, sønnernes færd.

Krigstid og voldstid hjerterne grue.

Broder mod broder drager sit sværd.

Danmark vor moder tiderne skifte,

freden vil læge sorger og saar.

Savnede sønners navne vi tegne.

*Mindet vil leve i 1000 år." – **Mindepladsen Aarhus 1914 - 1918***

Anerkendelse af indsats

Fra mit perspektiv som veteran er jeg rigtig glad for at se den udvikling i Danmarks veteranforhold, som der har været løbende siden regeringens "veteran politik – støtte og anerkendelse" blev offentliggjort i oktober 2010. Der er ingen tvivl om at denne dannede en solid ramme som har gjort at nu 32 kommuner har vedtaget en veteranstrategi. Det er virkelig stærkt og jeg mener at man med de aktuelle indsatser har skabt god anerkendelse i udvikling, af veteraner i Danmark. Denne anerkendelse forpligter i min optik blandt os veteraner som også står med et stort ansvar i dette. Både med buddymakker hjælp som vi kalder det i militæret når en soldat til soldat, rækker hånden ud for at hive makkeren op så man kan komme videre. Men også i vores daglige valg og adfærd da vi netop tegner en gruppe i samfundet som ikke alle er positivt indstillet overfor. Dette f.eks. i relation til at opbakning til offensiv udenrigspolitik svinger over tid og i relation til mange andre faktorer. Derfor kan jeg kun tilslutte mig at der fortsat arbejdes på dette, alle aktørerne imellem da det er én af soldatens værste tanker; at blive fremmedgjort samt lagt til skyld for afledte effekter mv. som det desværre er set flere gange før i historien.

"Danmarks forsvar har blandt andet til opgave at forebygge konflikter og krig samt fremme en fredelig udvikling i verden med respekt for menneskerettighederne." Regeringen 2010

De fleste soldater jeg kender, har oprigtigt haft hjertet med i deres beslutning i ønsket om at gøre en forskel. Og de mennesker vil fortsat gerne gøre en forskel og anerkendes. Det er rart der arbejdes på dette, på politisk plan samt en anerkendelse af veteraners kompetencer. Særligt fordi at forsvarrets uddannelser ikke giver merit, til det civile liv som jeg er orienteret og der viser sig en tendens på f.eks. uddannelser, hvor kompetencevurderinger ikke udføres i praksis, ud fra hvordan jeg er orienteret. Det derved kan være svært at få afdækket de kompetencer.

Veterannetværk

Det er også rigtigt dejligt at følge udviklingen iblandt de frivillige foreninger og grupper som er kommet til løbende og som er synlige på socialmedier samt internettet. Det betyder noget at der er flere og varierede muligheder for at deltage i fælleskab, aktiviteter og projekter.

Det bekymrer mig lidt at det kan være svært at overskue de forskellige tilbud, organisationer mv. samt hvad de helt konkret beskæftiger sig med og hvad de har af tilbud/ressourcer til den samlede pulje af indsatsen for veteraner og pårørende. Derved kan man måske nemmere søge at dække bidrag til de forskellige, helt i orden strategier, som er fremlagt i jeres udkast.

"At skabe helhed og sammenhæng på tværs af fagområder er en opgave, der fylder stadig mere politisk såvel som i forvaltningen. Det skal tænkes ind i processer og sager såvel som løsningsmuligheder." – kommunernes landsforening

Måske kunne der laves et samlekort med en sigende profil og tekst, kontakt og adresse på samtlige aktører. Dette som værktøj til rådgiveres håndtering af overblik ved fysisk møde med veteranen så disse ting ikke skal være paratviden i en til tider travl hverdag.

Samarbejdsaftale

Den aftale som er lavet; Kommunen og Veterancenteret imellem d 14/9/2018, synes jeg viser at der er tænkt meget over det samarbejde der klart er ét af succeskriterierne for at kunne stramme nettet op under de som er på vej ned, samt at få strammet maskerne (måske bl.a. relationerne, alle aktørerne imellem.) tilpas meget sammen så ingen ryger igennem.

Dertil mener jeg det er meget essentielt og godt at der i aftalen fremhæves at i vil anerkende veteraners kompetencer og se syge veteraner som potentielle ressourcer. Jeg har personligt mødt et væld af steder hvor der er den anerkendelse og tilmed en respekt for at turde gå til kamp, for de værdier og interesser som vi i overvejende grad er enige om, os danskere imellem. I modsætning har jeg også prøvet at stå i situationer uden at anerkendelse var en mulighed, da der ikke var tid til at vægte disse forhold i de processer som foregik og som jeg eller andre var meget afhængig af. Dette endda selvom jeg forsøgte at gøre det gældende. Derfor tror jeg også der er vigtigt iagttage tegn på konflikter og sætte hurtigt ind i forsøg på at forebygge og løse, eller henvise resolut til eksperter på området. Alt for lang inaktiv "hjælp" uden progression eller konklusion kan være falsk tryghed eller stresstid. Veteranens eget mål, ønsker og begrænsninger bør søges afdækket og forsøges mødt som udgangspunkt. Jeg kunne godt tænke mig at der blev

~~etableret samarbejde med en veteranbank i Aarhus Kommune som måske kunne anerkende og afsætte lidt ekstra tid ved samtaler om komplekse forhold og til at forstå sammenhæng i akutte situationer samt rodede situationer som desværre kan opstå hos veteraner på kanten. Her kan et samarbejde imellem Kommune en hurtigt beslutsom advokat, bank, eller en veteranrådgiver, betyde en verden til forskel imellem eskalering og deeskalering.~~

Kunne det være en ide at undersøge om der kan laves samarbejde med et advokatkontor med speciale i veteraner? Hvis man som veteran knækker, er der stor risiko for at der opstår komplikationer af forskellig art. Det er meget svært for et svært svækket menneske at føre sin egen sag. For det gør man på en måde selvom der er en advokat imellem. Det er usandsynligt mange ting man skal mobilisere og hvis det ligger uden for veterancenterets, økonomisk rådgivning samt DSRF, risikerer man at veteranen ender med hele ansvaret selv.

"Det er vigtigt at danne ramme om et meningsfuldt og succesfuldt forløb." **Susanne Kiholm Chef Veterancenter 2018**

Vidensdeling

I den generelle kontakt jeg har haft med Veterancenter og Kommune har der været god vidensdeling omkring VHM, ved de ugentlige møder med Kommunens Veterankoordinator, forsvarsrets rådgiver samt økonomisk rådgivning. Det er et flow af vigtige samtaler om veteranernes hverdag, holdninger, mål, udfordringer samt muligheder. Beskeder kan nemt videresendes over socialmedier, og derved strækker peer sig jo til også at kunne være formidler for de tilbud hvis man kender en der er i knibe med økonomi, helbred, jura, misbrug eller andet. Det kræver en stærk karakter at blive det kvit, men alle i situationen har brug for små skub i den rigtige retning.

Jeg savner et system til registrering af få data til KPI for de indsatser som planlægges, finansieres og iværksættes. Det har ved samtaler om disse emner med aktører været vanskeligt at blive klogere på mere præcise tal og statistik som kunne lede til rigtigt godt overblik over sagen fra de mulige målbare aspekter. Med disse til rådighed vil jeg vurdere at man helt konkret kunne agere bedre, proaktivt forebyggende samt mere rettidigt og kontinuerligt måske. Jeg stiller mig gerne til rådighed i forsøg på udformning af dette, under de rammer som systemerne og GDPR tillader dette, da jeg selv søger at arbejde meget med statistik og registrering inden for miljø, og måske kan bidrage lidt her.

Peer

Jeg synes denne ide er rigtig god at arbejde videre på. Jeg håber strategien kommer til at hjælpe med at organisere et hjælpenetværk som måske kan afbøde imellem de led af strategiens praksis som bære størst byrde for og med de hårdest ramte veteraner. Jeg tror det er vigtigt at der er et element som styrer det, og som har en fast og ufravigelig bagstopper som kan samle op såfremt der under hjælp og støtte, skulle blive brug for mere professionel hjælp. Jeg er ikke helt enig i Danske Veteraner Forenings synspunkt i at man udelukkende skal henvise til professionelle. Jeg håber at peer bliver lavet på en måde så der er klare rammer for fremgangsmåde og håndtering, men at der samtidig er vide rammer på essentielle punkter så det gør buddymakker hjælpen så hurtig, grundig og resolut som der er brug for samt som det er muligt. Jeg tror en styrket veteran

til veteran indsats vil kunne tage et tryk fra veteranrådgivere samt koordinator, såfremt en gruppe veteraners kompetencer til at varetage dette ansvar, kan anerkendes til at vække tillid herfor.

Veteranrådgivere

Det må siges at Veterancenteret har fået en enormt kompetent person i FHK. Han har været opsøgende rådgiver for mig og stået tilgængelig og hjælpsom i hele mit møde med Aarhus kommune. Jeg har også set at tid kan være lidt knap her og episoder hænge lidt ved.

Jeg vil gerne appellere til vi passer godt på hinanden og at man kan/tør at råbe hjælp i visse situationer. En ide kunne måske være at holde en "stresslevel" samtale hvis der f.eks. er sikkerhedsrepræsentanter, hos de respektive, som objektivt kan følge en smule med og måske følge op på ting der ellers ikke vil blive drøftet længere, til mulig forløsning.

Stress er udbredt i Danmark, og en af de bedste kure imod stress er ro, og forløsning.

Vi er alle forskellige og rammes af forskellige ting. Hvis ikke der kan sættes rettidigt ind, kan der opstå laviner som i nogle tilfælde ruller helt ind i retspsykiatrien, hvor det tit kan eskalere yderligere og derved faktisk fungere som en slags "point of no return." Jeg kunne ønske mig at der var et stærkere led til de instanser som møder de hårdest ramte veteraner, så der virkelig rettes fokus på længere og vedvarende løsninger efter veteranens tarv. Og at der afsættes en større engangspulje, til at ramme flere af de hårdest ramte veteraner med opsøgende opfølgning, til mulig forebyggelse; mere intensivt end det er tilfældet nu, for at se om man systematisk og i samarbejde kan nedbringe antallet af veteraner som afviser kontakt og isolerer sig. Dertil at søge veje at arbejde med de veteraner alligevel, som ender med at gøre det.

Veterankoordinatorer

Et meget vigtigt element som har været med til at støtte mig i mange henseender. Der har været rigtig god tilgængelighed og kontinuitet i de samtaler og aftaler som har været lavet.

Tilbagemeldinger har været punktlige, og der var rigtig godt kendskab til de forskellige tilbud og muligheder inden for Kommunen, Veterancenteret, foreninger mm. Dertil skal det nævnes at den nu aftrådte koordinatorstilling, før var besat af en meget kompetent person til opgaven VM. Hans succes med veteraner finder dels rod i at han havde ret stor indsigt i missionsliv, tilspidsede situationer, beslutninger samt måske vigtigst; roen og forståelsen. Dertil også meget "likable" og deeskalerende natur. Det bliver svært at erstatte, men de er derude og det kunne sagtens være en veteran. Jeg ser også VHM og ikke mindst ny daglig leder som en kæmpe ressource med erfaring som er meget kærkomment blandt veteraner med udfordringer.

Jeg er rigtig glad for at høre at der er afsat ½ stilling som fortsat kan være opsøgende og f.eks. forankret ved VHM og lign. Lokale tilbud. Jeg kunne blive bekymret over at stillingen bliver mindre, da jeg har boet på veteranhjemmet og snakket jævnligt med de støttende skikkelser. Der er jævnt pres på nogle gange, og man kunne i nogle perioder måske godt have brugt 1 eller 2 mere som var opsøgende for at få nogle flere af de helt hårdest ramte veteraner med op ad. Kunne man overveje supplere med evt. et Følgeven samarbejde som jo er et kommunalt tilbud til svage borgere, med frivillige internt uddannede. Man kunne måske derigennem skabe veteran støtter, stabile kontakter til de fjerneste veteraner, og samtidig aflaste de andre der nogle gange løber meget stærkt.

Forebyggende

Fra redder virket var den forebyggende indsats netop et punkt før alt anden indsats. Dette kunne glide ud i sandet i dagligdagens praksis, og en målrettet forebyggende indsats kræver en del overskud, som måske svinger i dagligdagen. Jeg kan kun ønske at de forebyggende elementer fortsættes og udvikles løbende sammen med strategien. Det kræver arbejde!

Andre lign. Arbejdsskader med samme ressourcenødvendighed.

Evt. vidensdeling tværgående med politi, redder, psykiatri skader mv. Måske kunne der drages nytte, erfaringer imellem de adskillige vigtige hverv, når nogle ting gør ondt eller bliver hårde for de som arbejder for at gøre en forskel for danske borgere.

Tilbud om indsigt i min historie

Sidst vil jeg nævne at jeg skylder en stor tak til de mennesker og de tilbud i Kommunen som har støttet mig og stået bag mig i denne lidt for spændende rejse indtil videre. Det gør stor forskel! Jeg finder det relevant at bidrage med omridset af mit eget forløb og møde med Aarhus kommune generelt, hvilket nok er langt uden for normalen, men jeg håber at jeg med min ærlige historie kan bidrage i forståelsen på nogle af de problemstillinger som veteranen kan støde på i praksis på området, under intensionerne, strategier og formål. Jeg håber der vil være interesse for at læse bilag 1, herunder som er et uddrag fra min dagbog som jeg begyndte at skrive i 2008 under udsendelse. Udvilking handler for mig i høj grad om at vægte og vurdere; både det som virker, men især også de helt konkrete tilfælde hvor noget går galt og svage falder ved siden af.

BILAG 1 - Min arbejdsskade

Jeg har selv haft behov for at søge hjælp efter udsendelsen og jeg kan genkende at der kan være langt fra de første symptomer, indtil at kompensation bliver vanskelig og erkendelsen trænger sig på, med de følger dette kan medføre for både veteranen, pårørende mv.

Jeg var udsent i 2008 og jeg søgte hjælp i 2014 ved veterancenteret i Aalborg efter at have forsoget en ulykke midt i svært tiltagende depression, hvor jeg faldt i søvn og vågnede i glimt under indflydelse af Rivotril. (Cloamazepam - virker i hjernen ved at hæmme angst, søvnløshed og tilbøjelighed til krampes.). Jeg var ikke bevidst om at virkningen var så stærk, og denne er plausibelt forstærket væsentligt af kardiovaskulære effekter en bil med fuld varme, denne kolde skæbnesvangre vintermorgen.

Uden yderligere udredning om forløbet på de 6 år fra udsendelse til hjælp, kan det siges at det udviklede sig til en flugt fra tiltagende refleksioner; helt fra enkelte hændelser og beslutninger, til større tanker om berettigelse og nytte. Dertil stærkt forhøjet alarmberedskab samt høj acceleration i stress impulser som f.eks. vagtsomhed, automatanalysering, tinitus, udpræget beskyttelsesadfærd, frustrationer og negativ energi fra udkørthed, forfald fra flugt i alkohol, misplaceret frustration på sine nære og i yderste tilfælde angst og selvmordstanker. Heldigvis hører de sidste og mørkeste tilstande, oftest til sjældenhederne hos mig.

Ved anerkendelsen fik jeg tilkendt en erstatning for mén af arbejdsskade, hvor jeg sideløbende med behandling ved veterancenterets psykologer, købte en gård på landet i 2016 som genbo til min syge far og mit barndomshjem ved Siem skov. Der pågik omfattende oprydning og renovering på ejendommen som jeg blev færdig med første halvdel af, på 2 af de 4 længer. Dette hjem mistede jeg året efter i en kompliceret konkurssag, indledt af sælgeren. Min adkomstret blev ekstingveret, jeg blev hjemløs med øjeblikkelig virkning og jeg røj i adskillige retsager om købesummen samt renoveringens store tab, som varede i 3,5 år. Min behandling hørte op grundet slem forværring, depression samt fraværende fokus. Jeg droppede ud af studie, mistede min kæreste gennem 2 år og måtte lukke mit cvr. Nummer.

Da jeg i 2018 henvendte mig på VHM mødte jeg stor anerkendelse og inklusion. Der var også præg af tilpasninger da der var byggeplaner, skete udskiftning i ledelse, man mødtes ofte i bestyrrelsen for at arbejde og der var en meget aktiv hverdag med besøgende og tilbud i dagtimerne. Om aftenen var der stor respekt for de beboerne som havde til huse der. Da jeg selv ikke havde held med boligsøgning det første år i Aarhus, fik jeg tilbud om at bo på VHM hvor jeg flyttede ind da jeg startede på miljøteknolog studiet på EAAA. Da jeg flyttede ind på VHM henvendte jeg mig samtidigt med svære gener vedr. psykologisk hjælp. Der gik ca. 8 mdr. før jeg fandt vej og startede på behandlingsforløb, grundet forskellige blindgyder ved uklar besked dette ved modtagelse om hvordan man blev visiteret til et forløb, og at man egentlig skulle gå igennem egen læge hvilken jeg havde stor afstand til i Aarhus ved henvendelse. Ved næste henvendelse blev der handlet med det samme, jeg blev anvist rette vej og visitationen samt forløb gik i gang. Jeg fik en rolig og beskyttet lejlighed i 2019 på min fødselsdag d. 17 maj, med ca. ét år tilbage af min uddannelse. Jeg havde netop vundet en af retsagerne og bestilt min drømmebil, til når jeg fik kørekort.

D 23 maj hentede jeg bilen i kådhed og utålmod, i den tro som jeg fysisk søgte mig frem til på nettet samt hørte fra en kørelære; at jeg måtte køre efter endt kørselsforbud med mit norkserhvervede kørekort. Sidst at jeg hvis noget skulle gå galt højest kunne få en bøde. Denne kørsel i bilen som var indregistreret samt forsikret i mit eget navn, førte til stop samt at politiet ønskede at beslaglægge med konfiskation og salg til statskassen. I relation til tidl. sager samt i den tro at jeg ville blive pålagt et uproportionelt økonomisk tab, talte jeg for nødvendigheden af indgrebet. Da dette under alle omstændigheder ville blive gennemført, forsøgte jeg at gøre gældende til kvittering ved beslaglæggelse samt at kunne tage mine ting med videre på min færd. Disse blev mig nægtet og jeg skulle udlevere nøgle eller blive anholdt. For første gang i mit liv holdt jeg på min ret overfor politiet og sagde med lukkede sammenknebne øjne i afmagt og nervøsitet; Nej. De blev fysiske og gik i mine lommer for at tage nøglen fra mig. Imens jeg gik mere eller mindre i chock, skyndte mig at starte mit mobilkamera imens bad jeg dem om at lade være, om ikke bare at tage min bil fra mig, som jeg i øvrigt oplyste er juridisk ejet af jyske finans jf. tinglyst ejerpantebrev på en ren intentionsaftale med uopfyldte betingelser. Ligesom jeg påråbte mig retten til at fremvise dette dokument sammen med kopi af mine generhvervningspapirer som blev sendt til Rebild kommune allerede d. 12 marts 2019.

(Godkendelsen af disse betingede hvornår jeg kunne gå op til prøven, som jeg var klar til efter timer ved Hammers køreskole i Hobro.)

Da mine fingre bliver knækket rundt i min lomme, træder jeg forsigtigt et skridt tilbage imens jeg siger "det kan jeg ikke være med til længere, jeg vil gerne ringe til min advokat" Der bliver på filmen sagt; "det gør du bare, imens de fumler videre; en betjent ved hver af mine skuldre trængt helt op imod bilen som holder forsvarligt på en p plads, lukket og låst. Idet jeg trækker mobilen op til ansigtet og slukker det rullende kamera for at ringe op til Anders Ørgaard fra TVC Aarhus, for at rådføre mig om min retsstilling, rettigheder samt for at forsøge at begrænse det tab som ængsteligt manifesterede sig i min krop. Dette samtidig med en meget stærk intimidering ved at blive fastklemt imellem to betjente med synlige pistoler, stove, pebersprays, håndjern samt på dét tidspunkt allerede ret hårdt fast i mine arme trods mine forsøg på deescalere. Da jeg skulle til at ringe op tog de endnu hårdere fat. Jeg råbte hjælp til den skare af mennesker som så til. Jeg blev hårhændet grebet om nakken og blev kastet i asfalten med betjentens vægt og den anden betjents arme om midten af kroppen. Jeg blev lagt i natostilling med tungt pres til trods for jeg jamrede højlydt over store smerter blussende op i ryggen og nakken. Jeg røj i detentionen hvor jeg besvimed efter 3 timer og blev kørt på skadestuen. Jeg har mén den dag i dag, og jeg flyttede fra min lejlighed og ned til mariagerfjord. Her lånte min far mig 250.000 til at købe mit eget lille sted til endelig at få ro. Jeg er nu sygemeldt fra studie og i nye uoverskuelige retssager med meget tvivlsomt forløb indtil nu samt udsigt til meget tvivlsomt udfald.

Politiet har noteret sin version i politirapporten samt en lang række online nyhedsmedier som berettede om hændelsen udelukkende ud fra politirapporten. Jeg har sendt genmæle til dem alle, men ingen har til min store ærgrelse bragt mit genmæle, i strid med de presseetiske regler på området så vidt jeg er orienteret. Jeg har sendt alt bevismateriale til Aarhus Stiftstidende som har deltaget i møder og retsmøder, og som ej heller har bragt mit genmæle.

Jeg har stor forståelse og dyb respekt for politiets arbejde generelt i Danmark. Det rører mig at danskere på den måde sætter sig i linjen for at holde sammen på hverdagen herhjemme. Dertil har jeg stor forståelse for at politiet måske også udvikler PTSD, ud fra de mange tilspidsede hændelser de oplever fra både ulykker, men da især forsætteligt og ondskabsfuld karakter. Dette må sætte sig på reaktionerne i stil med, som det gjorde for os soldater under udsendelse når vi stødte på de hjerteskrærende og meget angstprovokerende hændelser som sætter sig i kroppen. Jeg har forståelse for at reaktion kan tage overhånd samt at man kan lave fejl i valg og vurderinger. Hvis dette sker, er det meget vigtigt at man mødes ærligt om hændelsen, således at der ikke kæmpes for at få ret for en hver pris, men netop for at få sandheden fra til de som i Danmark vurderer sådanne hændelser, som ender i konsekvenser.

Jeg fik kørekort kort tid efter, da vi fandt ud af at papirerne var forsvundet på vej til, eller hos Rebild kommune. Der blev sendt erstatningspapirer, og jeg bestod teori og køreprøve ved Hammer i Hobro. Jeg blev udskrevet fra Skejby uden at drage fordel af behandlingen med konflikt efter anmodning om behandling uden medicin. Har siden kontakt til privat psykolog.

Der var selvsagt ikke noget at komme efter i de alkotest, narkotest, blodprøver samt ransagning som man valgte at foretage sig efter den hårdhændede anholdelse. Jeg har fået en livslang lærestreg og er meget alvorlig omkring sådanne forhold efter at have udstået min straf samt fortsat lever med konsekvenserne af skam, armod for mig selv, men også for min familie.

Jeg er pt. ved at genoptræne, lappe gammelt hus, søge et intensivt PTSD samt alkohol behandling.

Tak fordi du gav dig tid til at læse mit bidrag til veteranstrategien, samt mit forsøg på at skabe forståelse for kompleksiteten som kan opstå i disse omtalte forhold og rammer.

Dbh Martin Bødker
Veteran ISAF 4